

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Cuvântul Meu e praznic ceresc pe pământ, și la masa lui stau sfinții și se hrănesc din el, și cu dor se hrănesc ei la masa Mea cu voi, la masa Mea cu ei, căci pământul a fost făcut ca să se aștearnă pe el pașii Mei și lucrările lor. Amin, amin, amin.

Mă las cu sărbătoare dulce peste voi, copii ai poporului Meu. Vă înalț cu cuvântul Meu până la Mine și cobor prin el până la voi, căci cele ce nu se văd se apleacă, se coboară cu cuvântul Meu până spre voi, până la voi, fiindcă pe voi v-am ales să fiți așternutul Meu și cortul Meu în care Eu Îmi plec capul aplecându-Mă și cuvântându-vă ca să fie pe pământ cuvântul Meu și cartea lui. Amin.

O mulțime de scriitori scriu de la ei, iar voi scrieți de la Mine. Mai mare minune ca aceasta nu este pe pământ, nu este, fiilor, dar cine pricepe ca să caute spre ea și s-o ia în casa lui și s-o trăiască, și pe veci s-o trăiască?

O, atâta iubire am făcut cu voi de v-am luat dintre oameni și v-am făcut venirea Mea, fiilor care-Mi auziți și Îmi scrieți cuvântul în cartea lui! Iată venirea Mea. O, ce taină dulce este ea pentru cei ce o pricep, pentru cei ce o iubesc! Cuvântul taină e cuvânt dulce, și el cuprinde numai ce este dulce. Nimic nu-i mai dulce ca venirea Mea la voi ca să vă pregătesc cu sărbătoare numai pentru Mine. Ce bine ar fi să caute oamenii cu multul venirea Mea la voi, că ea e dulce, și ea leagănă pe fiii ei și îi gătește pentru ea. Dar oamenii caută altceva, caută dulceață străină de Mine și își fac peste ei zi de mânie, venirea Mea cu mânie pentru cei ce au stricat viața Mea în ei. Eu cu cât strig și cu cât Mă îndulcesc prin cuvântul acesta al venirii Mele la voi, prin care îl strig pe om la Mine, cu atât Mă voi aspri, în ziua cea mare a arătării Mele, pe toți cei care n-au întins mâna să ia și să guste și să trăiască venirea Mea la voi pentru tot omul. Mai mare minune ca venirea Mea la voi, nu este. Eu nu mai lucrez peste lume prin profeți, că acum e vremea profeților minciunii și ai deșertăciunii omului. Acum Eu Însumi grăiesc ca să-Mi pregătesc popor, și am spus lumii, când vede că Eu Îmi pregătesc popor sfânt și viu, să știe că acest semn aduce cu el venirea Mea. Când mlădița smochinului odrăslește, vine venirea Mea, și ziua ei cea mare vine. Amin. Am zis prin profeți: *«Mai înainte de a veni ziua Domnului, cea mare și înfricoșată, Eu trimit pe Ilie proorocul ca să întoarcă pe părinți către fii, și pe fii către părinți, ca să nu lovesc cu blestem pe om»*. Ilie este în cuvântul Meu, și toți sfinții sunt în el, căci este scris că *«vine Ilie să întoarcă pe cei neascultători la înțelepciunea dreptilor și să gătească Domnului un popor pregătit»*. Amin.

Venirea Mea poartă în ea duhul și puterea sfinților Mei, căci toți trăiesc în Mine, după cum este scris. Taina învierii celor adormiți e taină de nepătruns, căci Eu sunt învierea, și toți trăiesc în Mine, fiindcă Eu am murit și am înviat pentru fiecare om, pentru ca să poată lua de la Mine omul moartea și învierea Mea, și să trăiască în Mine apoi. Omul însă nu vrea să știe de la Mine moartea și învierea Mea. Nimeni nu-i spune omului ca să știe, că nici nu sunt pe pământ oameni care să știe această taină ca s-o trăiască și s-o spună și altora. Ilie proorocul a știut de la Mine, și râvnea cu mare râvnire după Mine și după adevărul Meu pe pământ, și îl durea adânc rana Mea de la om, și a coborât foc din cer peste cei neînțelepți și necredincioși, și a sculat pe cei morți, și nu adormea râvna lui; și, așa, plin de foc cum era, Eu l-am luat la cer, la cele ce nu se văd l-am trecut pe el. Râvna lui pentru Mine era tot un foc în el, și dorul lui de Mine îl mistuia. Aceasta era puterea lui, duhul și puterea lui Ilie, așa cum scrie în Scripturi profeția despre Ioan, precum i-a zis lui Zaharia îngerul, că *«se va naște Ioan ca să pregătească venirea Domnului, cunoștința Domnului peste oameni, și că va lucra cu duhul și cu puterea lui Ilie»*.

O, copii ai tainelor cerești, fericit sunt Eu, Domnul, de omul care trăiește și lucrează cu Mine ca și Ilie proorocul. Eu îi dau aceluia duhul și puterea lui Ilie. Celui ce are duhul înțelegerii și al înțelepciunii, și al sfatului, și al tăriei, și al cunoștinței, și al credinței bune, aceluia Eu îi dau Duhul Meu, Care să îl umple de temerea de Dumnezeu, și cu ea să iubească în toate dreptatea, și ea să-i fie lui ca o cingătoare pentru el și pentru adevăr. Așa M-am odihnit Eu în Ilie, proorocul Meu, și dor Îmi este de om în care să lucrez Eu cu duhul și cu puterea lui Ilie, că e vremea, fiilor. Este scris că *«mai înainte de ziua Mea cea mare și înfricoșată, vine Ilie ca să întoarcă pe părinți spre fii și pe fii spre părinți»*, pe cei din cer spre cei de pe pământ, și pe cei de pe pământ spre cei din cer. Dar Eu vă spun că Ilie a și venit, fiindcă venirea Mea are în ea sfinții, precum este scris în Scripturile venirii Mele. Sfinții au Duhul lui Dumnezeu, și toți trăiesc în Mine, și sunt asemenea Mie, și Mă așteaptă să ajung cu voi, cei mai mici, să ajung până la ziua Mea și a lor, ziua plinirii vremii, ziua Domnului. Amin, amin, amin.

– *Sunt întru venirea Ta, Doamne, și sunt plin de ea, și cu mare taină lucrez, că eu sunt cu trupul. Mi-am deșertat duhul și puterea în cei mici, și ei sunt mici, și eu lucrez cu taină și suflu peste ei și le dau curaj, și îi feresc de focul cel de pe pământ și îi țin în focul cel ceresc care nu-i mistuie pe ei, dar îi mistuie pe cei potrivnici lor. Eu am fost tot un foc, și focul din mine îi mistuia pe cei potrivnici. Tot așa și acum sunt; sunt ca flacăra, și mi-e râvna pentru Tine tot un foc, dar mă împlânzesc după cei mici care poartă peste ei Duhul Tău și al sfinților Tăi. Lucrarea lor e grea, căci sunt mici. Dacă ar vedea oamenii lucrarea Ta de peste ei, s-ar topi de slava acestei lucrări. Dar ei sunt mici în ochii oamenilor, căci Duhul Tău Se odihnește peste ei, și oamenii nu trag la cele ale Tale, că le au pe ale lor.*

O, e vreme rece pentru venirea Ta, căci căldura e credința, dar ea nu mai este. Iată venirea Ta, și nu este credință pentru ea, că Tu ai văzut peste timp și așa ai spus. O, dacă Tu nu puneai credința în aceștia care Te poartă de la cer la pământ și Îți fac venirea, nu mai aveai drum să vii, căci drumul Tău spre om e credința și râvna cea pentru Tine. Eu Te-am râvnit cu mare râvnire. Eu Te-am dorit cu mare dorire. Eram tot un foc pentru Tine, și dorul meu s-a făcut car de foc și m-a ridicat în sus ca să mă ascundă dintre oameni. Dar eu sunt cu trupul, și mă port cu carul de foc de la margini la margini, și am ingeri și sfinți, și ducem cuvântul Tău de la margini la margini, Doamne, ca să întorc pe cei de pe pământ spre cei din cer, spre cei ce nu se văd, căci cerul este acoperit de ochii omului. E cerul tot lângă om, și omul nu-l vede, așa cum nu m-a mai văzut pe mine după ce carul de foc m-a așezat în cele ce nu se văd. Lucrez cu cei mici de azi, ca să se întoarcă cei neascultători la înțelepciunea dreptilor și ca să-Ți găsesc Ție un popor pregătit.

Taina trupului meu stă ascunsă în fiii acestui popor, că ei știu de taina lucrului meu prin lucrarea aceasta de pregătire a venirii Tale. Mă deșert cu râvna și cu dorul în ei, dar cei din cer au grijă mare de ei, că ei sunt mici, și lucrul Tău e greu peste ei. Eu însă mă deșert cu râvnă și cu dor în cei ce aud de șoapta venirii Tale și îi îndemn la izvor și fac foc în ei, și focul arde în ei și îi cheamă spre Tine, dar greu se mai poate zidi omul din om, Doamne. Grijile vieții îl mistuie de tot pe om, că lui nu-i place să-i porți Tu de grijă așa cum mi-ai purtat mie când am zis ploii să nu mai cadă pe pământ până nu se va întoarce la Tine Israel. Și n-a plouat trei ani și jumătate, dar pentru mine ai sporit făina și untdelemnul din casa văduvei la care m-ai trimis Tu ca să fac lucrarea Ta și să ridic pe fiul ei, căci Tu aveai să lucrezi cu el.

O, grijile vieții îi taie omului mersul spre Tine, și greu se mai poate zidi omul din om, Doamne. Mă scutur peste om cu dragostea și cu dorul meu de Tine, și să ia omul, Doamne. Amin, amin, amin.

Cu pace și nu cu zdruncin și nu cu foc mistuitor vă dau din râvna mea, o, fii ai oamenilor! Dar dacă voi nu trageți spre Domnul, mă voi supăra și vă voi lua mângâierea cea deșartă și vă voi da pâinea îngrijorării, vouă, și celor ce stau peste voi în numele Domnului, dar aceștia nu vă poartă grijă de viața sufletelor voastre. Iată-mă înaintemergător în calea Domnului spre voi. E

Domnul cu venirea Sa pe pământ, și iată poporul Lui la care El vine ca să vă dea și vouă cuvântul întoarcerii la Dumnezeu.

E Domnul cuvânt de înviere în mijlocul pământului, și tu, popor român, nu vrei să știi că în mijlocul pământului tău stă Domnul cu venirea Sa la tine ca să te facă întâi între popoare. Te cheamă Domnul mereu. Mereu pune masa pe vatra ta și te cheamă la nuntă Domnul. Mereu petrece Domnul în mijlocul poporului Său cel luat din tine, și te cheamă să vii la petrecere și să auzi glasul Lui. Schimbă-ți haina și vino, că haina ta nu e haină de nuntă. Și dacă nu vii, mă voi coborî cu văpaie în mijlocul tău și îți voi cere socoteală pentru necredința ta, că eu sunt înaintemergătorul și «îi îndemn pe cei neascultători la înțelepciunea dreptilor și îi gătesc Domnului popor pregătit», după cum este scris. Amin.

Eu sunt foc mistuitor, precum a voit Domnul să fiu. Am ars pe cei necredincioși din vremea mea din Israel, iar pe cei ce s-au aplecat i-am ocrotit. Eu sunt cu trupul, căci moarte nu am avut, și mă scutur peste pământ și peste om, cu duh de viață din trupul meu cel viu, și îți spun, omule, să te oprești o clipă lângă mine și să-ți amintești că eu n-am murit, și am rămas pentru acum, ca să-I gătesc Domnului un popor pregătit, precum am fost eu fiu iubitor și iubit al Domnului. N-am murit, căci am iubit pe Domnul, și voiesc să nu mori nici tu, cel de azi iubit, că este scris în Scripturi că un popor va întâmpina în trup pe Domnul când El va veni. Amin. Această Scriptură trebuie s-o împlinesc eu și toți cei ce n-au murit cu trupul, de la Adam și până la poporul cel din urmă, care va rămâne cu trupul să-I facă Domnului primirea în văzduh, precum este scris, și apoi să fie pe pământ Domnul cu ai Săi, cei ce sunt și cei înviați pentru Domnul. Amin.

«Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată». Așa a spus Hristos, Cel ce este, Cel ce a fost și Cel ce vine. Sunt înaintemergătorul Lui, și Îi gătesc popor credincios, care să nu mai moară și care să îplinească Scriptura celor credincioși care nu mor, căci ei sunt cei ce cred în zilele venirii Domnului a doua oară de lângă Tatăl. Amin.

Veniți la izvor când Domnul vă cheamă, fii ai oamenilor! Luați din focul meu și mistuiți în el tot păcatul din voi și călcați pe urmele mele care vă duc la viața fără de moarte. Și credeți aceasta! Amin.

Iar Tu, viața mea, Doamne al vieții, pecetluiește cu foc tot cuvântul meu de peste om și dă-i împlinirea. Amin, amin, amin.

– Cu focul iubirii Mele pentru om îl pecetluiesc, o, înaintemergătorul Meu, când Eu vin a doua oară de lângă Tatăl. Și dă rugă către Tatăl pentru cei mici să le dea ploaie, că au lipsă. Și să le duci și ruga lor la Tatăl, că iată-i, se roagă și cer la îndemnul Meu de peste ei. Amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, să vină ploaie binefăcătoare pe pământul de la voi, copii ziditori. Zidiți veacul cel nou pentru voi și pentru Mine cu voi, că Eu vin cu toți sfinții ca să-l moștenim cu toții, fiilor. Gătiți-vă frumos și tot mai frumos cu Mine și cu podoabele Mele cerești, că iarăși Mă arăt cu voi oamenilor. Vestiți din vreme, și vestiți bine zilele Mele cu voi, ca să se audă zgomotul lor din vreme, și Eu să scot apă din fântână și să dau; fântâna pământului, ca să-l adăp pe el; fântâna întâlnirii Mele cu omul, ca să-l zidesc pe om; fântâna lui Israel, ca să-Mi fac «un Israel nou dintre neamurile pământului», că așa este scris să fac. Amin.

Cu bucurie și cu dulce petrecem pomenirea lui Ilie proorocul, care-Mi gătește venirea și focul ei, foc care arde pe două părți, ori spre înviere, ori spre mânie, căci ziua Mea e mare, dar e și înfricoșată, precum este scris despre ea.

Pace vouă, și zi de praznic, fiilor! Nu sunt cu voi fiii poporului Meu, căci puțin popor viu am, și din ei puțini sunt azi cu voi aici, dar cei din cer sunt mii, și mii de mii, că e praznic vestit în ziua aceasta. Taina dorului sfânt să coboare peste voi și peste tot poporul Meu de azi. Duhul înțelegerii și al înțelepciunii, duhul sfatului și al tăriei, duhul cunoașterii și al bune credințe, și duhul temerii de Dumnezeu, toate, în Duhul lui Dumnezeu, și toate peste voi, cei ce sunteți azi credința și dragostea ei cea de la venirea Mea.

Dorul sfânt adună sfinții pe pământ și în cer la sărbătoare. Învățați sărbătoarea Mea cu voi și dați Domnului serbări și fiți plini de râvnă și de dor și de foc, ca să ard cu voi toată otrava de pe pământ, tot ce a stricat omul să stric Eu prin voi și să-l scot pe om de la stricăciune, fiilor.

Mi-e Duhul tot un foc pentru voi și peste voi. Nu vreau să vă ardă, dar vreau să vă aprindă și să fiu Eu focul din voi, așa cum am fost în Ilie proorocul. Așa Mă voiesc și în voi, dar voi sunteți mici, fiilor, că trăiți vremea aceea când oamenii s-au făcut prea mari și prea străini de Mine. Dar vreau cu voi să aprind torța și să-l trag pe cel ce vrea și pe cel ce aude și pe cel ce crede, să-l trag spre dragostea Mea, și așa să-l găsesc când vin. Amin.

Vă învălui în duhul păcii, și cu dor vă mângâi și vă prăznuiesc lângă sfinții cei din cer, că Eu vin cu ei la voi ca să fiu cu voi, căci avem casă la voi, fiilor, și voi sunteți semnul care arată venirea Mea de la Tatăl, semnul Fiului Omului, Care vine; vine pe calea Lui. Amin.

Eu Însumi Îmi găsesc calea ca să vin. Eu Însumi Îmi găsesc un popor pregătit, și vin la el și îl am al Meu. Eu sunt al lui, și el al Meu. Eu sunt fața lui, și el fața Mea. Amin.

Și iarăși vom așeza pe pământ zile de serbare; Domnul cu ucenicii Săi în mijlocul oamenilor. Amin, amin, amin.

20-07/02-08-2001